

oznanilo

Križ zame ni bil
 znamenje trpljenja,
 ampak
 znamenje odrešenja.

Križ imamo zato,
 ker smo kristjani,
 ki se zavedamo,
 da smo bili
 na križu odrešeni.
 (Alojzij Šuštar)

2. postna nedelja

leto XI / 2010-20
 8. marec 2020

Mt 17,1–9

»TA JE MOJ LJUBLJENI SIN«

Na današnje drugo postno nedeljo vsako leto poslušamo evanĝeljski odlomek o Jezusovem spremenjenju na gori Tabor. Vsi trije evanĝelisti: Matej, Marko in Luka, ki o tem dogodku poročajo, povedo, da so Peter, Jakob in Janez,

ki jih je Jezus izbral za priče svojega poveličanja, slišali iz oblaka glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje, njega poslušajte!« Podobne

besede je nebeški Oče izrekel ob Jezusovem krstu v Jordanu. Z veliko ljubeznijo je tudi ob našem krstu rekel: »Ta je moj ljubljeni otrok, nad katerim imam veselje.« S to izpovedjo očetovske ljubezni nas je poklical v življenje prijateljstva z njim. Źal pa ne more imeti vedno veselja nad nami, ker smo vse prevečkrat gluhi za njegov glas, ki nas znova in znova vabi, da obnovimo krstno milost. Kliče nas po svojem Sinu, ki je daroval svoje življenje za

nas, da bi nas prepričal, koliko veljamo pred Bogom in kako rad nas ima. Bog nas kliče po naših vsakdanjih dolžnostih in življenjskih okoliščinah. Tam se uresničuje naš krščanski poklic, tam se izkaže moč milosti našega krsta. Pri tej nalogi nismo prepuščeni sami sebi, ob nas je vedno zvesti Bog, ki nas po milosti, izvirajoči iz trpljenja in vstajenja svojega Sina, vedno znova dviga in krepi. Vera mora pognati korenine v zemlji, v katero nas je posadil Bog. Njemu moramo služiti v ljudeh, ki so naši sopotniki, čeprav so pogosto zelo težki. Kakšni smo pa mi drugim? »Bog nas je odrešil in nas poklical s svetim klicem, ne po naših delih, temveč po lastnem sklepu in milosti,« piše v drugem berilu apostol Pavel. Naše spoznanje o Bogu in naše prijateljstvo z njim se začenjata z njegovim darom, zato mora biti naš odgovor hvaležnost. Ta pa pomeni veselo priznanje darov, ki jih človek prejme, in tudi pripravljeno, da te nezaslužene darove posredujemo naprej. **»V tebi bodo blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji,« je Bog obljubil očaku Abrahamu. Naj se ta napoved na nek način uresničuje tudi v našem življenju.**

Ko je še govoril,
jih je obsenčil svêtel oblak,
in glej, glas iz oblaka
je rekel:

»Ta je moj ljubljeni Sin,
nad katerim imam veselje;
njega poslušajte!«

Ko so učenci to zaslišali,
so padli na obraz
in se zelo prestrašili. (Mt 17,5–7)

BREZ PADCA NI VSTAJENJA

Mi lahko pokažeš človeka,
ki ga nikoli nista zaznamovala
križ in trpljenje?

V vsakem življenju
pride čas bremen in skrbi.
In prepričan sem,
da ima prav trpljenje svoj smisel.
Z njim dozorimo, spregledamo,
se osvobodimo.

Pogosto je tako:
kar se najprej zdi kot katastrofa,
se pozneje izkaže kot čas milosti.

Človek je del narave
s svojimi padci in vstajenji,
dnevom in nočjo,
pomladjo in jesenjo,
plimo in oseko.

Kdor nikoli ne doživi težav,
ne bo doživel velikega veselja –
brez padca ni vstajenja.

Če si veren, ti povem še to:
vse je dobilo
svoj najgloblji pomen s tem,
da je to pot prehodil sam Božji Sin
skozi veliki petek do velike noči.

Phil Bosmans

**Tiste dni je Gospod rekel Ábramu:
»Pojdi iz svoje dežele, iz svoje rod-
bine in iz hiše svojega očeta
v deželo, ki ti jo bom pokazal.**

1 Mz 12,1 Bog ni pripravljen služiti načrtom mož in žena; ne pusti se podkupiti z ničimer, kar mu ljudje lahko ponudijo. Bog že ima vse in vse je njegovo. Ne da se omehčati s teleti, molitvami, »darovanimi« spovedmi, romanji ... Boga nihče in na noben način ne more spraviti v svoj žep. Bog je tisti, ki vodi igro in vabi ljudi na svoja pota. Bog da slišati svoj glas v Abram-

ovem srcu, kakor ga daje slišati v srcu vsakega moža in žene: **»Zapusti svojo deželo, svoj dom, svoje načrte in začni hoditi po mojih poteh.«** To je vera: zapustiti svoj »dom« in svojo »deželo«, da bi začeli hoditi za Bogom in popolnoma zaupali vanj. Takšna vera ni lahka, ker se ne rodimo z njo, ni v naši naravi in ni instinktivna, kakor je instinktivno to, da prosimo za pomoč koga, ki je močnejši od nas, če smo v nevarnosti. Takšna vera lahko izvira samo z svobodne in zavestne odločitve. Takšna vera je dosežek. Takšna je vera v Jezusa. Vera tistih, ki sprejemajo njegovo besedo in so mu pripravljeno slediti po Božjih poteh.

Izlet skupnosti v Klosterneuburg

sobota, 16. maj 2020

Program:

- 7:30 odhod / Heiligstadt

- katoliška cerkev

- Avguštnski samostan

- evangeličanska cerkev

- kosilo / Gasthaus Rath Smetana

- samostanska vinska klet

- katoliška cerkev / Kahlenberg

- 17:30 prihod / Heiligenstadt

... dodatek po izbiri...

- Heuriger Zum Renner / Nussdorf

Prosim za čim prejšnjo prijavo.

Cena stroškov izleta: **45EUR.**

V ceno vključeno: znižani avtobusni prevoz, enourni vodeni ogled samostana, kosilo(juha, glavna jed, sladica), vodeni ogled vinske kleti in degustacija vina.

Poglej kaj doseže post!

Ozdravlja bolezn, posuši odvečne sokove v telesu, izžene zle duhove, prepodi sprevržene misli, daje duhu večjo jasnost, očisti srce, posveti telo in končno človeka pripelje pred Božji prestol ...

Velika moč je post
in dosega velike uspehe. sv. Atanazij

Živeti z Bogom v miru. Če se soseda spreta in ne soglašata, ko se pobotata in si podata roke, tedaj rečeta vesela svojim prijateljem: »Hvala Bogu, zopet sva eno.« To pomeni: spravila sva se. Adamov greh je povzročil prvo razdor med Bogom in ljudmi.

Jezus je razdor izbrisal s svojo krvjo. Zato so bile prve Jezusove besede po njegovem vstajenju: »Mir z vami!«, to je, vi ste z Bogom zopet eno. Ko smo pri svetem krstu postali čisti, oprani Božji otroci, tedaj je tudi duhovnik rekel: »Pojdi v miru in Gospod naj bo s teboj!« Toda kako dolgo je trajal ta sladki Božji mir? Do prvega težkega greha. Grešili smo in Božji mir je bil prelomljen, mir vesti izgubljen. Hiteli smo k zakramentu svete pokore, prosili Boga za odpuščanje. Bog, usmiljeni Oče, nam je dal poljub miru in Božji namestnik je ponovno rekel: »Tvoji grehi so ti odpuščeni, pojdi v miru in ne greši več.« In kako lahko nam je bilo pri srcu, kako sladko v naši duši, kako mirno v vesti ob misli: Mi smo eno z našim ljubim Bogom. O, blaženi sladki mir z našim ljubim Bogom, ki nam ga svet ne more dati.

Z vsakim iskrenim prijateljstvom
utrdimo temelje,
na katerih počiva mir celotnega sveta.
— MAHATMA GANDHI

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (Matija)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmeljali?

“Zakaj si prišel sem?” vpraša v zaporu stari zapornik novega. “Zaradi genske okvare.” “Kako to misliš” “Predolgi prsti, prekratke noge.”

Zakaj so računalniški programerji večinoma moški? Odgovor: Ker se ženske bojijo mišk!